EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

16. september 2004 *

Kohtuasjas C-329/02 P,

mille esemeks on apellatsioonkaebus Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel,

esitatud 12. septembril 2002,

SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH, asukoht Mainz (Saksamaa), esindaja: *Rechtsanwalt* R. Schneider, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

teine pool menetluses oli:

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: D. Schennen, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses astmes,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J.-P. Puissochet (ettekandja), R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric,

kohtujurist: F. G. Jacobs,
kohtusekretär: kohtusekretäri asetäitja H. von Holstein,

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. jaanuari 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades poolte kirjalikke märkusi,

olles 11. märtsi 2004. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Äriühing SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH (edaspidi „hageja") palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 2. juuli 2002. aasta otsuse kohtuasjas T-323/00: SAT.1 *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (SAT.2) (EKL 2002, lk II-2839; edaspidi „vaidlustatav kohtuotsus"), millega tema kaebus jäeti rahuldamata, tühistamist osas, milles leiti, et Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") teine apellatsioo-

nikoda ei rikkunud nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1, edaspidi „määrus") artikli 7 lõike 1 punkti b ega võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta keeldus oma 2. augusti 2002. aasta otsusega (asi R 312/1999-2) (edaspidi „vaidlustatud otsus") registreerimast ühenduse kaubamärgina sõnamärki „SAT.2" teenuste jaoks, mis registreerimistaotluses on seotud satelliidi kaudu edastamisega.

Õiguslik raamistik

2 Määruse artikkel 4 sätestab:

„Ühenduse kaubamärgi võivad moodustada mis tahes tähised, mida on võimalik graafiliselt esitada, eelkõige nimed, sealhulgas isikunimed, kujutised, tähed, numbrid või kaupade või nende pakendi kuju, kui selliste tähiste põhjal on võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest."

3 Määruse artikkel 7 sätestab:

„1. Ei registreerita:

a) tähiseid, mis ei vasta artiklis 4 sätestatud tingimustele;

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

c) kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

[...]

2. Lõiget 1 kohaldatakse olenemata sellest, et registreerimata jätmise põhjused on ainult teatavas ühenduse osas.

3. Lõike 1 punkte b, c ja d ei kohaldata, kui kaubamärk on kasutamise käigus muutunud neid kaupu või teenuseid eristavaks, mille jaoks registreerimist taotletakse."

4 Määruse artikkel 12 sätestab:

„Ühenduse kaubamärk ei anna selle omanikule õigust keelata kolmandatel isikutel kasutada kaubandustegevuse käigus:

[...]

b) tähiseid, mis näitavad sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu, kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

[...]

kui kõnealune isik kasutab neid, järgides ausat tööstus- või kaubandustava."

5 Määruse artikli 38 lõige 1 näeb ette:

„Kui kaubamärki ei või artikli 7 kohaselt registreerida mõne või kõigi ühenduse kaubamärgi taotlusega hõlmatud kaupade ja teenuste puhul, lükatakse taotlus tagasi nende kaupade või teenuste osas."

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

6 15. aprillil 1997 taotles hageja ühtlustamisametilt ühenduse kaubamärgina sõnamärgi „SAT.2" registreerimist 15. juuni 1957. aasta kaubamärkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (läbi vaadatud ja muudetud) klasside 3, 9, 14, 16, 18, 20, 25, 28, 29 ja 30 kaupadele ning klasside 35, 38, 41 ja 42 teenustele.

7 Kuna see taotlus lükati ühtlustamisameti kontrollija 9. aprilli 1999. aasta otsusega klasside 35, 38, 41 ja 42 teenuste osas tagasi, esitas hageja ühtlustamisametile kaebuse.

8 Vaidlustatud otsusega jättis ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda kaebuse rahuldamata põhjendusel, et määruse artikli 7 lõike 1 punktide b ja c kohaselt ei saa sõnamärki „SAT.2" nimetatud klasside teenuste osas registreerida.

Menetlus Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatav kohtuotsus

9 Hageja esitas vaidlustatud otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 16. oktoobril 2000.

10 Esimese Astme Kohus rahuldas vaidlustatava kohtuotsusega hagi ainult osaliselt.

11 Ühelt poolt leidis kohus, et ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda ei teinud otsust hageja nõuete kohta, mis puudutasid registreerimistaotluses esitatud ning klassi 35 kuuluvaid teenuseid. Seetõttu tühistas kohus selles osas vaidlustatud otsuse.

12 Teiselt poolt tühistas Esimese Astme Kohus vaidlustatud otsuse seoses klasside 38, 41 ja 42 teenustega, kuid ainult osas, milles sellega keelduti sõnamärgi „SAT.2" registreerimisest vaidlustatava kohtuotsuse punktis 42 loetletud klasside teenustele.

13 Esimese Astme Kohus nõustus tühistamise osas hageja väitega selle kohta, et vaidlustatav kohtuotsus põhines ekslikult määruse artikli 7 lõike 1 punktil c. Toetudes kaubamärgi asjaomasele tähendusele, mis tuleneb mitte ainult seda moodustavatest osadest, vaid ka selle terviku tähendusest, ning arvestades ainult kaupade või teenuste nende omadustega, mida asjaomane avalikkus võib valiku tegemisel arvesse võtta, leidis Esimese Astme Kohus, et sõnamärk „SAT.2" ei ole klasside 38, 41 ja 42 teenuste suhtes määruse artikli 7 lõike 1 punkti mõttes kirjeldav. Tegelikult ei ole sellel sõnamärgil mingit seost asjaomaste teenuste eriliste omadustega, mida asjaomane avalikkus võib valiku tegemisel arvesse võtta.

14 Samas lükkas Esimese Astme Kohus klasside 38, 41 ja 42 teatud teenuseid puudutavas osas tagasi hageja väite selle kohta, et vaidlustatud otsusega ei oleks määruse artikli 7 lõike 1 punkti b alusel saanud sõnamärgi „SAT.2" registreerimisest keelduda. Kohus leidis, et võttes arvesse sõnamärki moodustavaid elemente, puudub sõnamärgil selle sätte mõttes eristusvõime toodete suhtes, mis registreerimistaotluses on seotud satelliidi kaudu edastamisega, st vaidlustatava kohtuotsuse punktis 3 nimetatud toodete suhtes, mida sama otsuse punktis 42 sisalduvas loetelus ei mainita.

15 Lõpuks lükkas Esimese Astme Kohus tagasi hageja väite selle kohta, et asjaomase sõnamärgi registreerimisest keeldumine toimus võrdse kohtlemise põhimõtet rikkudes, kuna ühtlustamisamet olevat ühenduse kaubamärkidena registreerinud täiesti samasuguseid tähiseid.

Apellatsioonkaebus

16 Hageja palub Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatav kohtuotsus osas, milles Esimese Astme Kohus ei rahuldanud tema esitatud nõudeid, ning mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

17 Ühtlustamisamet palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ning mõista kohtukulud välja hagejalt.

Poolte argumendid

18 Esimese väitega kinnitab hageja, et määruse artikli 7 lõike 1 punkti b tõlgendamisel on kahel viisil tegemist Esimese Astme Kohtu õigusliku veaga.

19 Esiteks, vastupidi sellele mida Esimese Astme Kohus leiab vaidlustatava kohtuotsuse punktis 36, ei taotleta selle sättega üldise huvi eesmärki, mille kohaselt nimetatud tähised peavad jääma kõigi jaoks vabaks kasutamiseks. Tegelikult on selle eesmärk — kooskõlas ühenduse seadusandja ja Euroopa Kohtu arusaamaga kaubamärgi peaülesandest — võimaldada lõpptarbijale või -kasutajale ilma võimaliku segiajamiseta eristada kaupade või teenuste päritolu. Esimese Astme Kohus kohaldas seega tingimust, mis on asjakohane määruse artikli 7 lõike 1 punktide c ja e suhtes, mitte aga sama sätte punkti b suhtes, ning seetõttu ei uurinud Esimese Astme Kohus täpsemalt, kuidas asjaomasel sõnamärgil oli võimalik seda kaubamärgi ülesannet täita.

20 Teisalt väidab hageja, et kuigi Esimese Astme Kohus märkis õigesti, et tähise võimaliku eristusvõime hindamiseks tuleb arvesse võtta sõnamärgi „SAT.2" poolt asjaomasele avalikkuse jäetud kogumuljet, siis käesolevas asjas ei kohaldanud Esimese Astme Kohus seda analüüsireeglit õigesti. Tegelikult jagas Esimese Astme Kohus registreerimisest keeldumise põhistamiseks sõnamärgi koostisosadeks. Niisugune üksikosadeks jagamine ei vasta siiski sellele, kuidas tarbijad kaubamärki nähes seda hindavad ja tõlgendavad. Samuti põhistas Esimese Astme Kohus eristusvõime puudumise valesti asjaolule, et sõnamärk koosnes äritegevuses asjaomaste teenuste esitlemisel tavapäraselt kasutatavatest elementidest, samas kui sellist asjaolu saab arvestada ainult määruse artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisel.

21 Ühtlustamisamet leiab vastusena sellele väitele, et määruse artikli 7 lõike 1 punkt b taotleb üldise huvi eesmärki kindlustada asjaomaste tähiste vaba kasutamine. Euroopa Kohtu praktika näitab, et määruse artikli 7 lõike 1 punkides b ja c sätestatud keeldumispõhjused taotlevad just seda eesmärki, kuna nad takistavad eristusvõimeta tähistele andmast seda kaitset, mis kaubamärgina registreerimisel saadakse.

22 Ühtlustamisamet on nõus hageja väitega, mille kohaselt asjaomast sõnamärki tuleb hinnata tervikuna ning eristusvõime all tuleb mõista kaubamärgi võimet tähistavaid kaupu ja teenuseid vastavalt nende päritolule eristada. Siiski leiab ühtlustamisamet, et sõnamärgil „SAT.2" puudub eristusvõime, kuna ta koosneb tavapärasel viisil kombineeritud eristusvõimeta elementidest, ning et Esimese Astme Kohus ei tõlgendanud määruse artikli 7 lõike 1 punkti b valesti. Lisaks sellele ei aetud vaidlustatavas kohtuotsuses segamini selle sätte ning nimetatud määruse artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisalasid. Vaidlustatav kohtuotsus ei ole ka selles osas vastuoluline, kuna Esimese Astme Kohus võis õiguslikku viga tegemata leida, et sõnamärk ei olnud selle sätte punkti c mõttes kirjeldav, ja et tal puudus sellest hoolimata eristusvõime selle sätte punkti b mõttes.

Euroopa Kohtu hinnang

23 Esiteks on kaubamärgi peaülesanne tagada lõpptarbijale või -kasutajale kaubamärgiga tähistatud kaupade või teenuste teatud päritolu, mis lubaks ilma võimaliku segiajamiseta eristada kaupu või teenuseid nendest, millel on teine päritolu (vt eelkõige Euroopa Kohtu 23. mai 1978. aasta otsus kohtuasjas 102/77: Hoffmann-La Roche, EKL 1978, lk 1139, punkt 7, ja 18. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-299/99: Philips, EKL 2002, lk I-5475, punkt 30). Nii püütakse määruse artikli 7 lõike 1 puntiga b takistada eristusvõimeta kaubamärkide registreerimist, kuna ainult eristusvõimega kaubamärgid võivad seda peaülesannet täita.

24 Teiseks tuleb selleks, et kindlaks teha, kas tähist on võimalik kaubamärgina registreerida, asetada end asjaomase avalikkuse vaatepunkti. Kui kaubad ja teenused, millele kaubamärgi registreerimise taotlus on esitatud, on suunatud kõigile tarbijatele, siis tuleb sedastada, et asjaomane avalikkus koosneb keskmisest, tavapäraselt informeeritud, piisavalt tähelepanelikust ja arukast tarbijast (Euroopa Kohtu 22. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas C-342/97: Lloyd Schuhfabrik Meyer, EKL 1999, lk I-3819, punkt 26, ja 6. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-104/01: Libertel, EKL 2003, lk I-3793, punkt 46).

25 Kolmandaks tuleb meelde tuletada, et kõik määruse artikli 7 lõikes 1 nimetatud keeldumispõhjused on teistest keeldumispõhjustest sõltumatud ning vajavad eraldi hindamist. Samuti tuleb nimetatud keeldumispõhjuseid tõlgendada iga põhjuse aluseks oleva üldise huvi valguses. Iga keeldumispõhjuse hindamisel arvesse võetud üldine huvi võib või isegi peab väljendama erinevaid kaalutlusi vastavalt asjaomasele keeldumispõhjusele (Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-456/01 P ja C-457/01 P: Henkel *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2004, lk I-5089, punktid 45 ja 46).

26 Mis puudutab kaubamärgina värvi kui sellise registreerimist ilma ruumiliste piirideta, siis Euroopa Kohus on juba eelnimetatud kohtuotsuse Libertel punktis 60 leidnud, et nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 40, lk 1) artikli 3 lõike 1 punkti b, mis on identne määruse artikli 7 lõike 1 punktiga b, aluseks olev üldine huvi peab silmas vajadust mitte põhjendamatult piirata värvide kasutamise võimalust registreerimistaotluses esitatud kaupu ja teenuseid pakkuvate teiste operaatorite poolt.

27 Määrusega kaubamärgile antud kaitse ulatust arvestades on määruse artikli 7 lõike 1 punkti b aluseks olev üldine huvi endastmõistetavalt vastavuses käesoleva kohtuotsuse punktis 23 nimetatud kaubamärgi peaülesandega.

28 Mis puudutab sõnadest või, nagu käesolevas kohtuasjas, sõnast ja numbrist moodustatud kaubamärki, siis selle võimalikku eristusvõimet võib osaliselt hinnata iga sõna või elementi eraldi võttes, kuid igal juhul peab see sõltuma nende poolt moodustatava terviku hindamisest. Üksnes asjaolu, et selle elementidel puudub eraldi võttes eristusvõime, ei välista seda, et nendest moodustuval kombinatsioonil võiks eristusvõime olla (vt analoogilisi Euroopa Kohtu 12. veebruari 2004. aasta otsuseid kohtuasjas C-265/00: Campina Melkunie, EKL 2004, lk I-1699, punktid 40 ja 41, ja kohtuasjas C-363/99: Koninklijke KPN Nederland, EKL 2004, lk I-1619, punktid 99 ja 100).

29 Seega tõendab asjaolu, et Esimese Astme Kohus kohaldas käesolevas asjas määruse artikli 7 lõike 1 punkti b, et seda sätet oli ebaõigelt tõlgendatud.

30 Esiteks, olgugi et Esimese Astme Kohus märkis vaidlustatava kohtuotsuse punktis 39 õigesti, et kombineeritud märgi eristusvõime hindamiseks peab seda vaatlema tervikuna, ei põhistanud ta oma otsust tegelikult sellisele hindamisele.

31 Kõigepealt leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatava kohtuotsuse punktis 41, et ühtlustamisamet näitas õiguslikult piisavalt, et saksa ja inglise keeles on „SAT" sõna „satellite" tavapärane lühend ning et lühendina ei riku see nende keelte grammatikareegleid. Vaidlustatava kohtuotsuse samas punktis leidis Esimese Astme Kohus ka, et nimetatud element on enamiku asjaomaste teenuste tunnuseks, mida asjaomane avalikkus võib valiku tegemisel arvesse võtta, st nimetatud teenuste seotus edastamisega satelliidi kaudu. Esimese Astme Kohus leidis nende tõdemuste põhjal, mida Euroopa Kohtul ei ole apellatsioonkaebuse raames õigust kahtluse alla seada, v.a juhul, kui tegemist on olnud kohtutoimiku dokumentide ebaõige hindamisega, et elemendil „SAT" puudub nende samade teenuste osas eristusvõime.

32 Järgmiseks leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatava kohtuotsuse punktides 46 ja 47 oma hinnangute põhjal, mis samuti ei kuulu apellatsioonkaebuse raames Euroopa Kohtu kontrolli alla, v.a ebaõige hindamise puhul, et osad „2" ja „." olid äris tavaliselt kasutatavad või neid võis asjaomaste teenuste esitlemisel kasutada ja et seega puudub neil osadel eristusvõime.

33 Nende järelduste põhjal leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatava kohtuotsuse punktis 49, et „asjaolu põhjal, et kombineeritud märk [nagu „SAT.2"] koosneb ainult elementidest, millel puudub eristusvõime, võib üldiselt sedastada, et ka see kaubamärk tervikuna võib olla äritegevuses asjaomaste kaupade või teenuste esitlemisel tavapäraselt kasutatav."

34 Lõpuks märkis Esimese Astme Kohus vaidlustatava kohtuotsuse punktides 49 ja 50, et selline järeldus oleks vale ainult siis, kui konkreetsed tõendid, nt ebatavaline viis, kuidas erinevad elemendid on kombineeritud, näitaksid, et kombineeritud märk on midagi enamat kui seda moodustavate elementide summa. Esimese Astme Kohus leidis, et sõnamärk „SAT.2" moodustati tavalisel viisil ja et „alust ei ole hageja väitel, mille kohaselt taotletud kaubamärgil tervikuna on fantaasiaelement olemas."

35 Käesoleva otsuse punktidest 31–34 tuleneb, et Esimese Astme Kohus hindas sõnamärgi „SAT.2" eristusvõimet peamiselt seda moodustavaid koostisosi eraldi analüüsides. Selles osas tugines Esimese Astme Kohus eeldusele, et elemendid, millel eraldi puudub eristusvõime, ei või kombineerituna olla eristusvõimelised, mitte aga keskmise tarbija jaoks selle sõnamärgi suhtes tekkivale üldmuljele, nagu oleks pidanud tegema. Hinnang sõnamärgi tekitatud üldmuljele oli teisejärguline ning fantaasiaelemendi olemasolu, mida peab selle analüüsi puhul arvesse võtma, peeti täiesti ebaoluliseks.

36 Teiseks põhineb vaidlustatav kohtuotsus tingimusel, mille kohaselt ei saa registreerida kaubamärke, mis võivad olla äritegevuses asjaomaste kaupade või teenuste esitlemisel tavapäraselt kasutatavad. See tingimus on asjakohane määruse artikli 7 lõike 1 punkti c puhul, kuid selle alusel ei saa tõlgendada sama sätte punkti b. Esimese Astme Kohus, leides eriti vaidlustatava kohtuotsuse punktis 36, et see viimane säte taotleb üldise huvi eesmärki, mille kohaselt nimetatud tähised peavad jääma kõigi jaoks vabaks kasutamiseks, ei võtnud arvesse vaidlustatava kohtuotsuse punktides 25–27 nimetatud üldise huvi tingimust.

37 Nendel asjaoludel on hagejal õigus, et vaidlustatavas kohtuotsuses on määruse artikli 7 lõike 1 punkti b tõlgendamisel tegemist õigusliku veaga.

38 Eeltoodust tuleneb, ilma et oleks tarvis kontrollida apellatsioonkaebuse teist väidet, mis puudutab võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist, et vaidlustatav kohtuotsus tuleb tühistada osas, milles leiti, et ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda ei rikkunud määruse artikli 7 lõike 1 punkti b, kui ta keeldus vaidlustatud otsusega ühenduse kaubamärgina registreerimast sõnamärki „SAT.2" teenuste jaoks, mis registreerimistaotluses on seotud satelliidi kaudu edastamisega, st vaidlustatava kohtuotsuse punktis 3 nimetatud teenuste jaoks, mida selle otsuse punktis 42 sisalduvas loetelus ei mainita.

39 Vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu teisele lausele võib Euroopa Kohus Esimese Astme Kohtu otsuse tühistamise korral teha kohtuasja suhtes ise lõpliku otsuse, kui menetlusstaadium seda lubab. Käesoleval juhul on see nii.

40 Kuigi on tõsi, et viis, kuidas sõnamärk „SAT.2" on moodustatud, ei ole ebatavaline, eriti selles osas, kuidas keskmine tarbija kommunikatsioonisektorisse kuuluvaid teenuseid mõistab, ja kuigi sellise sõnalise osa nagu „SAT" ja punktiga eraldatud numbri „2" kombineerimine ei osuta eriti suurele leidlikkusele, ei piisa nendest asjaoludest leidmaks, et sellisel sõnamärgil puudub määruse artikli 7 lõike 1 punkti b mõttes eristusvõime.

41 Tähise registreerimine kaubamärgina ei eelda kaubamärgi omaniku teatud loovuse või keelelise või kunstilise ettekujutuvõime taset. Piisab sellest, et kaubamärk lubab asjaomasel avalikkusel määrata kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenuste päritolu ja eristada neid teiste ettevõtjate omadest.

42 Juhul, kui kaubamärgil, millele ei kohaldata määruse artikli 7 lõike 1 punktis c sätestatud keeldumispõhjust, puudub siiski sama sätte punkti b mõttes eristusvõime, peab ühtlustamisamet esitama põhjused, miks ta arvab, et sellel kaubamärgil puudub eristusvõime.

43 Käesolevas asjas piirdus ühtlustamisamet vaidlustatud otsuses sedastamisega, et elemendid „SAT" ja „2" on kirjeldavad ning tavaliselt meediaalaste teenuste sektoris kasutatavad, ilma märkimata, kuidas sõnamärgiga „SAT" tervikuna ei ole võimalik hageja teenuseid teiste ettevõtjate omadest eristada.

44 Sõnalisest ja numbrilisest elemendist kombineeritud kaubamärkide tihe kasutamine telekommunikatsiooni sektoris viitab sellele, et ei ole võimalik öelda, et sellistel kombinatsioonidel puudub põhimõtteliselt eristusvõime.

45 Nagu hageja väidab, ei kasutanud ühtlustamisamet määruse artikli 7 lõike 1 punktis b sätestatud keeldumispõhjust struktuurilt sõnamärgiga „SAT.2" võrreldavate kaubamärkide registreerimistaotluste puhul, eriti elemendi „SAT" kasutamisel nendes.

46 Vastupidi ühtlustamisameti väidetele ei ole käesoleva analüüsi puhul oluline asjaolu, et sõnamärgi elemendile „SAT" on teise sõnalise elemendi asemel liidetud number 2 ja punkt. Muuhulgas ei põhjendanud ühtlustamisamet kogu menetluse jooksul kordagi hageja taotluse erinevat kohtlemist taotletava tähise ja varasema registreeritud kaubamärgi segiajamise tõenäosusega.

47 Kõigest eeltoodust tuleneb, et põhjendustel, mille alusel ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda leidis, et sõnamärgil „SAT.2" puudub määruse artikli 7 lõike 1 punkti b alusel eristusvõime, ei ole alust.

48 Neil asjaoludel tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, millega ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda lükkas määruse artikli 7 lõike 1 punkti b alusel tagasi taotluse registreerida ühenduse kaubamärgina sõnamärk „SAT.2". Kuna Esimese Astme Kohus leidis juba vaidlustatavas kohtuotsuses, et vaidlustatud otsus ei saa põhineda ka sama määruse artikli 7 lõike 1 punktil c, ja teisalt, et ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda jättis nimetatud otsusega lahendamata talle esitatud kaebuse osas, mis puudutab klassi 35 teenuseid, tuleb vaidlustatud otsus tervikuna tühistada.

Kohtukulud

49 Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 122 sätestab, et kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotuse.

50 Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja ühtlustamisamet on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse mõlema astme kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 2. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas T-323/00: SAT.1 *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (SAT.2) (EKL 2002, lk II-2839) osas, milles leiti, et ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda ei rikkunud nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 7 lõike 1 punkti b, kui ta keeldus oma 2. augusti 2000. aasta otsusega (asi R 312/1999-2) ühenduse kaubamärgina registreerimast sõnamärki „SAT.2" teenuste jaoks, mis registreerimistaotluses on seotud satelliidi kaudu edastamisega, st vaidlustatava kohtuotsuse punktis 3 nimetatud teenuste suhtes, mida Esimese Astme Kohus ei maininud selle kohtuotsuse punktis 42.**

2. **Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 2. augusti 2000. aasta otsus.**

3. **Mõista mõlema astme kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).**

Allkirjad